

SHAKESPEARE A CERVANTES

autor / Julien Daillère
www.julien-daillere.com
j.daillere@gmail.com

překlad / Linda Dušková
linda.duskova@yahoo.fr

This text is also available in FR / RO / HU

Text byl přeložen pro první ročník festivalu francouzského divadla v Praze Sněž tu žábu (sneztuzabu@sneztuzabu.cz), v jehož rámci byl také 5.3. 2015 uveden jako scénická črta ve Venuši ve Švehlovce

S (volá) : Shakespeare ! Shakespeare ! Shakespeare !

C, žena, postaví se kousek od S. Má obrovská prsa. V ruce drží vodítko.

S (volá) : Shakespeare !

C : ...

S : Hledám svého psa.

C : To já taky.

Pauza.

S : Shakespeare !

C (bečl) : Cervanteeeeees !

Pauza. Šustění v křoví, po chvíli utichne.

S : Ha ! Tady je !

C : To je váš pes ?

S : Tohle ? Ne.

C : Takže to není váš pes ?

S : Ne, podívejte se, to není můj pes.

C : Váš pes...

S : Ten, co sem přiběhl z lesíku, to byl můj pes. Ale teď, koukejte, teď není můj : teď je to role.

C : Jak jako, role ?

S : Role.

C : Takže tenhle pes není váš ?

S : Samozřejmě, že to není můj pes, přece... Vždyť je to osel !

C : Osel ?

S : Osel.

C : Já vidím psa, co...

S: Co ?

C: Co...

S: Co ?

C: Co...

Ozve se oslí hýkání.

S: Co hraje osla ! Jak vidíte, tak to není můj pes. Je to osel.

C: Je to osel...

S: A teď je to Puk ! *(Nadšené hafání)*

S: Bravo, Shakespeare, bravo. Taťka je na tebe hrdej. Taťka je na tebe hrdej ! Taťka je na tebe hrdej! Ha! Ha! Ha! *(Pes začne agresivně vrčet)*

C: Přestaňte! Vždyť ho dráždíte!

S: No ano, taťka je na tebe hrdej!

C: Váš pes je...

S: ...pes, co se sem zaběhl, tulák, kdo ví co tu pohledával, hrál si a jednou takhle vyběhl z lesíka a spatřil ve mně svého pána. Takže teď si hraju na jeho pána. A teď - tak teď je to Hamlet!

C: Pořád je v roli?

S: Asi jo. Ale jak to zjistit?

C: Vy to nepoznáte?

S: Teď je to pes, jak vidíte.

C: Je to vzteklej pes!

S: Ale je to pes, takže jak to zjistit?

C: Vy nevíte jestli je váš pes doopravdy vzteklej nebo...

S: Nebo ?

C: Nebo jestli jenom vzteklýho psa hraje?

S: Už jsem ho viděl v klidu i vzteklýho. Nepoznám, kdo koho hraje. Čím jsem si jistej, je, že, když je to osel, tak to hraje. Není to přece osel.

C: To ne, je to pes.

S: Jo, je to pes. Hamlete, zklidni se! *(Pes se uklidní)* Bravo Shakespeare! Bravo! *(Pes nadšeně zahafá)*

C: Jmenuje se Shakespeare nebo Hamlet ?

S: To záleží. Podle toho jestli je v klidu nebo vzteklej. Slyší na obě jména.

Šustění v křoví, po chvíli utichne.

C: To ho necháte takhle odběhnout ?

S: Co bych s ním podle vás měl dělat?

C: Nevím.. To nemáte vodítko?

S: Co bych s ním podle vás měl dělat?

C: Uvázat ho. Když ho uvážete...

S: Co bych s ním podle vás měl dělat?

C: Co asi! Odvedete ho domů!

S: Ke mně domů? Hm... Co bych s ním podle vás měl dělat? Tady hraje. U mě doma... Kromě žrádla, pití a spaní. Vždyť by byl smutnej! A kdyby měl můj pes bejt smutnej, to já

bych zas nechtěl, aby to byl můj pes. Potřebuje lesík, ten můj pejsek. Zvuky parku a neznáma, ve dne v noci. Takovej pes by u mě doma nemohl bejt můj.

C: Takže to není váš pes...

S: U mě doma ne. Ale tady jo.

C: Tady jo, ale u vás ne?

S: U mě ne. To by nedávalo žádněj smysl!

C: Vy si ho nikdy neberete domů?

S: Jednou jsem sem přišel a on vyběhl z lesíka. Zahrál a já mu zatleskal. Dal jsem mu jméno. Pak jsem ho zapomněl. Přišel jsem sem ještě jednou a on hrál něco jinýho, tak jsem zatleskal. A dal jsem mu jiný jméno. Přitom jsem si vzpomněl na to druhý! Na to druhý jméno. Toho druhýho psa. Taky jsem si vzpomněl, že to byl můj pes. Ten pes s jiným jménem, ten jinej pes, to byl on! Tak jsem mu nechal obě jména. Nechal jsem ho běžet. Je to můj pes a není to můj pes. Možná je to i váš pes.

C: To není, můj pes se nejmenuje Shakespeare ani Hamlet. Můj pes se jmenuje Cervantes.

S: Ten pes, co ho hledáte?

C: Jo.

S: Ztratila jste ho?

C: Ha! Ha! Ha! Ne, neztratila jsem ho, to ne. Jenom předstírám, že ho hledám. Má rád, když předstírám, že ho hledám. Připadá si pak ztracenej. Pobíhá, volá mě, bojuje s větvemi ve větru. Poštěkává po dracích, co děti pouštějí. Nosí mi klacky, uschlý listí, zapomenutou čepici. Jakoukoli trofej, kterou mi dokazuje svá vítězství. Ha! Ha! Ha! Unaví se a já se nad ním slituju. Má rád, když je mi ho líto. Unaví se a přiběhne zpátky. Krotkej jako jehňátko. A tak ho vezmu domů.

S: Máte ráda jehňátka?

C: Ano. Nesmírně. Víc než cokoli na světě, miluju jehňátka.

S: Ale je to pes.

C: Ano, můj pes.

Pauza.

S: Proč máte psa, když máte radši jehňátka?

C: Jehňátko? U mě doma? Ne... Já bych doma nemohla mít jehňátko. To je moc složitý. A především... já nemám ráda ovečky.

S: Nemáte ráda ovečky?

C: Ne, mám svatou hrůzu ze všeho, co se jenom trochu podobá ovečce. Ovečky nemám ráda opravdu ani trochu, to vůbec. Mám ráda jenom jehňátka. Nesmírně miluju jehňátka. Ovšem výhradně jehňátka. Ale kdybych měla jehňátko, chápete, opravdové jehňátko... Po čase by se z něj určitě stala ovečka.

S: Tak to určitě.

C: Takže jsem si musela pořídit pejska.

S: Pejska...

C: Pejška milýho jako jehňátko! Mám toho psa nesmírně ráda, výhradně tohohle psa, protože je milej jako jehňátko! A protože je to pes... takže nehrozí, že by se mi před očima proměnil v ovečku! Nikdy z něj ovečka nebude. Bude to pořád můj pejsek. Pejsek milej jako jehňátko.

Šustění v křoví, po chvíli utichne.

C: Cervanteeeeees!

Ozývá se slabě jehněčí bečení.

C: Cervanteeeeees, pojd' k mamce!

S: Neuvěřitelný, úplně jako bych slyšel jehně.

C: Že jo?

S: Víte určitě, že je to pes?

C: Samozřejmě, že to je pes. Já dobře vím, jak je to pes! Ale on to neví.

S: On to neví?

C: Neví, že je pes. Je přesvědčenej, že je jehňátko. Takže když přijdeme sem do parku... Když ho sem přivedu, aby si tu hrál, tak předstírá, že je pes. Aby mě potěšil.

S: Ale vy máte přece ráda jehňátka?

C: Ano, ale to mu neřeknu! Naopak! Dělán, že mám moc ráda psy... a že on je jehňátko. Kdyby věděl, že je pes, neunavil by se tolik snažením se chovat jako pes. Chápete? Snaží se mě tak urputně přesvědčit o tom, že je pes, že se tak chová mnohem víc než jakékoli jiný pes. A tím se vyčerpá. A když potom přiběhne zpátky... Když si ho беру domů, když se vracíme... Vráti se milej jako jehňátko. Je přesvědčenej o tom, že je jehňátko, co nedokáže tak úplně napodobit psa.

S: Myslí si, že je jehňátko.

C: Ano, myslí si, že je jehňátko... A že já jsem ovce.

S: Ovce?

C: Samozřejmě! Ha! Ha! Ha! Proč by se jinak ke mně vracel? Tohle je ale divný, nechápu, proč ještě nepřiběhl zpátky... Cervanteeeeees? Pojd' k mamce!

C si klekne na všechny čtyři.

C: Promiňte... Budu ho muset nakojit.

S: Vy svého psa kojíte?

C: Né, já ho nekojím doopravdy! Ha! Ha! Ha! Ale musím to přece aspoň předstírat. Mám tady v košili falešný cecky. Falešný cecky, který plním mlíkem jako kojenecký lahve. Myslí si, že jsou to moje prsa a saje z nich.

S: Asi vás nechám o samotě.

C: Ne! Zůstaňte! Mně to vůbec nevadí! Klidně si můžeme dál povídat. Už je navíc skoro poledne, váš pes bude mít hlad a taky už brzo přiběhne.

S: Vy chcete nakojit mého psa?

C: Ha! Ha! Ha! To určitě ne. Stejně nemám moc mlíka. Pro dva psy bych dost mlíka

neměla. Ale vy pro toho svýho asi něco máte, ne?

S: K jídlu?

C: No.

S: Ne.. Nic pro něj nemám.

C: Vy mu nedáváte nic k jídlu?

S: Co bych mu podle vás dával?

C: To nevím... Ale jestli mu nic nedáváte... tak jak to řeší?

S: Poradí si. Je to velkej park. Určitě má co žrát. Křasy, ptáky...

Šustění v křoví. Hafání, bečení, mezitím nářek. Po chvíli všechno utichne. S vlez do křoví. Odejde.

C: Co tam děláte? Haló!

Dlouhá pauza. S se vrací.

S: Tam v křoví je mrtvej pes. Hubenej jako právě narozený jehňátko. Je tak hubenej a unavenej, že už se ani nepodobá psovi.

C se zvedne a odbíhá. Ozve se zoufalý křik.

S: To je mi líto.

C znovu zařve. Potom se vrátí.

C: Tam vedle v křoví je další pes! Taky mrtvej. Má všechno, co má pes mít. Teda mrtvej pes. V hubě mrtvou křasu. Křasu, co neměl žrát...

S si znovu odběhne do křoví. Vráť se.

S (mimo scénu): Ne!

C: To je mi to líto.

Konec.